

mine Forslag uden at tage Hensyn til, om de ville behage eller mishage noget Medlem her; men jeg stiller dem i Henshold til hvad Sagerne fordrer, og det er min Overbevisning, at denne Sag fordrer, at der i Dieblisset gjøres Noget for den. Nu siger et æret Medlem, at det er for lidt, men Herregub, jeg bemærkede i Forveien, at hvis der var Nogen, der fandt, at det ikke var nok, havde vi jo en tredje Behandling, og naar jeg til tredje Behandling foreslaar 60,000 Kr. til, saa vil jeg haabe at have det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds paa min Side, i det Mindste lige saa meget som nu. (Ordføreren: Ja, det er sandt!) Ja, det tænkte jeg mig netop vilde være Tilfældet. (Ordføreren: Nok saa meget!) Naa, maaske nok saa meget. Saa vil det være fristende for mig, at stille et saadant Forslag til tredje Behandling, og jeg skal nu tage dette under Overveielse. Saaledes gaar det, den One synes, det er for lidt, den Anden, at det er for Meget. (Stemmer: Det er der Sagen, der synes!) Naa, det glæder mig, ja, ja, men det forekom mig, at jeg hørte, at der var Nogen, der udtalte sig i en anden Retning, det var altsaa en Feiltagelse, men Sagen skal som sagt nu blive tagen under Overveielse. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds talte om min Tillid til Skoleraadene, maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at mit Forslag hverken indeholder nogen politisk Tilfændergivelse ligeoverfor Ministeriet eller nogen som helst Tillidsyttring ligeoverfor Skoleraadene, men det er et lille Forsøg paa at imødekomme en Trang, som findes omkring i Landet til at faae gode Skolelærere, ikke til at søde nogle Skolelærere, men et Forsøg paa at klatte Penge til at holde gode Skolelærere i fattige Kommuner i Særdeleshed, det er det, mit Forslag har til Hensigt, og jeg har støttet mit Forslag til den Motivering, der findes i Mindretallets Betænkning. Efter at have givet disse Forklaringer ligeoverfor den Naade, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds omtalte mig, skal jeg ikke opholde det ærede Thing længere, men blot anbefale mit Forslag.

Clausager: Jeg skal indskrænke mig til at sige et Par Ord om det Vædringsforslag, som er stillet af den ærede sidste Væler. Det er min Betragtning, at vi skulde de lavest lønede Lærere en Forbedring af deres Kaar. Vi gave ijsor en ikke ubetydelig Del af Statens øvrige Embedsmænd et Lønningstillæg, og Lærerne have vistnok ikke alene et berettiget, men ogsaa et billigt Krav paa ligeledes at komme i Betragtning, samt paa at Sagen ikke bliver udsat i en ubestemt Fremtid. Jeg havde haabet, at der fra det ærede Udvalgs Side vilde være fremkommet et Forslag til Afhjælpning af den Trang, der kan siges at være den største, nemlig hos de lavest lønede Lærere, men dette er ikke sket, og efter Udtalelser

i Betænkningen er der ikke meget Saab om, at der fra Finantsudvalgets Side kan ventes et Resultat, i ethvert Fald ikke i denne Samling. Det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Forslag tiltaler mig vel ikke ganske; det forekommer mig rigtignok, at der derved er givet Ministeriet og navnlig Skoleraadene et for stort Spillerum med Hensyn til Anvendelsen af Beløbet, men desuagtet vil jeg dog ikke for mit personlige Vedkommende kunne forsvare, at stemme imod Forslaget. Jeg haaber, at det, hvis det vedtages ved denne Behandling, maa lykkes Finantsudvalget til tredje Behandling at finde en Form, som vil være mere tiltalende for en Del Medlemmer end det foreliggende Forslag er. (Stemmer: Summen maa forhøies!) Der siges, at man maa forhøie Summen, og jeg skal heller ikke have Noget imod at forhøie den noget. Den betryggende Bestemmelse, jeg vilde ønske givet, angaar tilbels Størrelsen af de Lønninger, hvortil der skal gives Tillæg, og det forekommer mig, at navnlig ældre Lærere ville have et billigt og rimeligt Krav paa at faae et større Procenttillæg end de yngre. Jeg skal ikke opholde mig længere ved Sagen, men kun gjentage mit Saab om, at Forslaget for saa vidt det maatte vinde et Flertal af Stemmer for sig, maa undergaa en Forandring eller Forbedring ved tredje Behandling.

Ordføreren (Berg): Den meget ærede Minister mente, at jeg ikke burde have talt om de Betænelser, som man undlader at sætte, eller som man sætter for Optagelse af Arbeidskræfter i Ministeriet. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, men fastholder Berettigelsen til den almindelige Bemærkning, jeg fremsatte, ikke specielt anvendt paa den nuværende Kirkeminister eller hans Ministerium, og jeg vil fremdeles i Almindelighed fastholde den, saalænge det ikke lykkes vore Ministre at offentliggjøre noget Mere om Pladsernes Bedighed og Pladsernes Besættelse, og at gennemføre en Ordning, ifølge hvilken man virkelig viser, at man har Brug for de Kræfter, man antager. Den meget ærede Minister tager virkelig feil, naar han tror, at jeg har talt om, at han skulde gaa sin Vej, tværtimod, der foreligger ingen Anledning til for mig her at ønske det. Jeg har engang tidligere haat Leilighed til at udtale, at jeg til en vis Grad for Tiden er ministeriel; jeg sætter saa overordentlig Pris paa at faae Situationen klar, og jeg tror, at den ærede Minister ikke er usikket for sit Vedkommende dertil, saa jeg sætter endvgsaa Pris paa, at han indenfor en vis Begrænset Tid, ganske vist, bliver paa sin Plads. Ligeoverfor dette Ubetingede: Betingede de dette Forslag saaledes — sagde den ærede Minister — saa maa Folkethinget bære Ansvaret for Ministeriets Langsomhed i Expeditionen, ligeoverfor denne Udtalelse sagde jeg, at Ministeren maa